

Divinitas Christi probatur ab ejus cultu.

Quando sinus patrios linquens & dulcia regna
Filius ipse Dei, mortalem ostendere vultum
Vellet, & ad miseros æquali accederet ore;
Sedibus æthereis non cessit, ut Astra caduca,
Quæ lapsa in terram, amissâ jam sorte priori,
In faciem demum terrestrem & inutile viscus
Degenerant, subito dum purior evolat ignis.
Majestas illi semper divina, nec ulla
Larva creaturas potuit celare tonantem.
Dum chorus Angelicus celebraret nomen Iesu,
Æthera voce suâ complet, quam læta per orbem
Excipiens longè jactat vehementiùs Echo.
Adventum Domini hinc agnovit conscius Orbis,
Obstupuit Delphis Vates, & mutus Apollo
Arbitrio cessit Christi: ipsa haud machina rerum
Surda Creatorem renuit, quem læta fatetur.
Hinc super Oceanum Jesus vestigia sacra
Dum figit, pronus Numen Neptunus adorat,
Et Nymphæ tremulos volvunt ad littora fluctus;
Obsequium præstat ventus, nec murmure iniquo
Obstrepat imperio, quin mites transsit in auras.

Non fert æternum Numen commercia cultûs;
Divisum imperium cum Jove nullus habet.
Non colimus templum sed præsens Numen; Iesus
Si sit mortalis, non mea thura feret.
Sic olim Herôas coluit delira vetustas,
Et Roma indigetes credidit esse Deos.
Non factus, sed natus erat Deus ille, character
Clarus, & æqualis Patris imago sui.

ERGO, cujus habet communia sacra, Paternam
Naturam pariter Filius ipse gerit.

Baptismus non est Ritus indifferens.

Mittite cædendos octavâ luce puellus
Sabbatici Verpæ! cœlum meliore lavacro
Jam petimus, sacro Baptismi fonte piandi.
In teneros sævire juvat! sempérne cruorem
Ambiet infantum divini Numinis ira?
Sic nimium dubiæ nascentia stamina vitæ
Et tenerum violatis opus, dum stat pia Mater
Tota madens lacrymis, frustra miserata puelli;
Unus tum dederat sævus duo vulnera culter,
Sanguis huic, illi manat per lumina fletus,
Baptismi vel tum præstans præfagia nostri.
At non huic insuetus honos, non hæc nova venit
Gloria; quin illum vestri coluere parentes:
Hæc nôrunt pridem sacra, cum gens Patria quondam
Missa per ingentem traxere piamina nubem.
Siquos cultores reliquis de gentibus unquam
Ascivit Judæa fides, aspergine tantum
Lustrali & puris voluit mersarier undis,
Nec prius Esseni excipiunt, quam fonte piarunt
Assecta sordem, & vitæ peccata prioris.
Sic primum affulsit Solymis præfaga Dei lux
Baptistes, sed cum demissus ab æthere summo
Messias promissus adest, nova fœdera sancit,
Moliturque novos homines atque altera jura.
Hic primus prælibat aquas, ea pignora quondam
Et vitæ potioris & olim signa salutis.
Ripa triumphalem vix tum compescere Rivum
Dum tumidas volvit Jordanes grandior undas.
Sic cum pura dies & clari gloria cœli
Nec Jove nimboso periit neque nubibus ullis,
Inter aquas vidisse licet sua lumina Solem
Spargentem cœlique eadem simulacra superni.
Arridet sub aquis ingens nec tum minor æther
Expanditque sinus diffuso lumine vastos.
Defunctus tandem tam magno munere Christus
Discipulis eadem, (dum Regna paterna capeffit)
Discedens mandata dedit, quâ terra pateret,
Lustrarent undis & Trino Nomine gentes.